Ergenekon

Ziya Gökalp

Ergenekon — Ziya Gökalp

İlk yayın: Kızıl Elma (1914)

Ziya Gökalp 1924 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Ergenekon_(Ziya_Gökalp)&oldid=145523 (revizyon 145523). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Biz Türk Han'ın beş oğluyuz,
Gök Tanrı'nın öz kuluyuz,
Beş bin yıllık bir orduyuz,
Turan yurdu durağımız!

Ak ordumuz sola gitti,
Üç hakanlık tesis etti,
"Medi", "Sümer Akad", "Hitti"
Bu üç şanlı oymağımız!

Birincisi Azerbaycan,
İkincisi Geldanistan,
Üçüncüsü Arz-ı Kenan,
Fışkırdı üç kaynağımız!

Gök ordumuz sağa vardı,
Çin'i baştan başa sardı,
Hiyong-nular bu Hanlardı,
Set olmadı tutağımız!

Kara ordu gitti, İskit,
Ülkesinde yaptı bir çit.
"Atilla ol, Şalon'a git",
Sözü oldu adağımız!

Kızıl ordu dağlar aştı,
Efganlarla çok savaştı,
Bir alayı Hind'e taştı,
Sind oldu bir ırmağımız.

Sarı ordu tekin durdu,
Şehir yaptı, çiftlik kurdu,
Uygurların bu iç yurdu,
Kaldı ana toprağımız!

Yüce Tanrı Oğuz Han'ı,
Göndererek Türk hakanı,
Birleştirdi beş Turan'ı,
Doğdu güneş sancağımız!

Oğuz Han'dan sonra Hanlar
Kazandılar yüce şanlar,
Bilinmekçün bu hoş anlar,
Şahnamedir sorağımız,

Yıllar geçti bir an geldi,
Türk Tahtına İlhan geldi,
Sağdan, soldan düşman geldi,
Kurulmuştu tuzağımız.

Verilmedi bir dem soluk,
Kanlar aktı oluk oluk,
Öldü bütün çocuk çoluk,
Han, Bey, Çeri, Uşağımız.

Yalnız Nököz ile Kayan
İki kızı alıp yayan,
Bir sarp dağa attılar can
Bunlar oldu kaçağımız.

Dağdan dağa hep gizlice,
Yürüdüler beş-on gece,
Bir tan vakti gayet ince,
Bir iz oldu uğrağımız!

Bu iz yolu çok uzattı,
Sonra Alageyik çattı,
Bir dik yardan bizi attı,
Kanadı her bucağımız!

Bir de baktık yeşil bir bağ
Her tarafı bir yüce dağ,
Geniş, fakat sıkı bir ağ,
Dedik ne hoş bu ağımız!

Alageyik çayır yerdi
Yavrusunu emzirirdi,
Bizi gördü meme verdi,
Oldu Ana Kucağımız!

Dört yüz sene burda kaldık,
Geyik arttı, biz çoğaldık,
Çıkamadık işe daldık,
Pek şenlendi konağımız!

Elma, erik çoktu, yedik,
Demir bulduk, örs işledik,
"Bir gizli yol bulsak" dedik,
Dağ delerdi bıçağımız!

Kurttan hâlî iken bu yurt,
Bir gün peyda oldu bir kurt,
Bir geyiğe attı avurt,
Gördü çoban yamağımız!

Kurt bir delik buldu, gitti,
Bir demirci takip etti,
Ocak yaktı taş eritti,
Açıldı yol kapağımız!

Büyük sevinç, büyük müjde,
Bayram yaptık kentte, köyde,
Torun, oğul, baba, dede,
Büyüğümüz, ufağımız!

Demirciye Bozkurt dendi
Han tanıldı, taç giyindi,
Yoldan önce kendi indi,
Sağ elinde bayrağımız!

Börteçine kurdun adı,
Ergenekon yurdun adı,
Dört yüz sene durdun, hadi!
Çık, ey yüz bin mızrağımız!

Oldu sana Kaf bu eşik,
Tarih kaldı delik deşik,
Artık yeter bu taş beşik,
Oldu körpe yatağımız!

Uzaklarda hoş ülkeler,
Issız yurtlar seni bekler,
İşte Kıpçak, işte Kaşgar,
Ta karşıda Gökdağ'ımız!

Tarhandağı gözler seni;
Tanrı orda sözler seni,
Dört asırdır özler seni,
Tukin dağda otağımız!

Turan, eski toprak bize;
Hind, bir altın konak bize;
Çin köşkleri kışlak bize,
Tuna boyu yaylağımız!

Yunus gibi çıktık Hut'tan!
Büyük yurda küçük yurttan,
Geyik girdik, doğduk kurttan.
Kılıç oldu orağımız!

Sartlık gitti, Uygurlandık.
Soyumuzla gururlandık.
Şamanlardan uğurlandık.
Pirler oldu yardağımız!

İlk yayıldık: Beşbalık'a!
Karakurum, Elmalık'a
Çin başladı zorbalığa,
Ezdi onu tokmağımız!

Sağa sola gitti ordu;
Hind'e, Rum'a bir baş vurdu.
Altın yurtta düzen kurdu.
Yine eski yasağımız!

Alplerimiz girdi harbe,
Düşmanlara attı darbe;
Şimal, cenup, şarka, garbe,
Akın etti kısrağımız!

Türk ayağı hangi yurda,
Basmışsa baş eğdi kurda!
"Gökhan orda, Akhan yurda!"
Dedik gitti ayağımız!

Tümen, Çin'e akın etti.
Efrasiyab, Rum'a gitti.
Tomris adı göğe yetti.
Hüsrev oldu tutsağımız!

Teleleri, Aktürkman'ı
Toplamıştı Soğd'un Hanı,
Çapul etti Eşkânyân'ı
Sevinç adlı soğdağımız!

İlhan Mokan, Bilge Kağan,
Gaznevi'den Mahmut Sultan,
Selçuklardan Alp Arslan Han,
Birer şanlı koçağımız!

Askerliği gördü Tatsız.
Harzem Şah'ı oldu Atsız.
Bugün hakan, dün bir adsız:
Böyle kayar kızağımız!

Tonguz, Çin'e hakan oldu.
Hıtay Türk'ü üryan oldu.
İlk düşünen Gür Han oldu,
"Birleşmeli ocağımız"!

Cengiz bunu tasarladı.
Dört bucağa ılgarladı.
Türk soyunu toparladı,
Turan oldu öz bağımız!

Oğuz Han'dan beri mühmel,
Kalmış idi büyük emel.
Yüce dilek uzattı el.
Ele geçti arağımız!

Gökten yüce yıldızımız!
Bir devr açtı her hızımız!
Atilla bir Kırgız'ımız!
Timurleng bir Kazağımız!

Fatih aldı İstanbul'u.
Babür, Hind'e eğdi yolu.
Nadir sarstı sağı solu...
Oldu bir son taslağımız!

Bundan sonra talih döndü,
Yıldızımız yine söndü,
Karşımızda Rus göründü...
Kesildi yurt ortağımız!

Kırım, Kazan heder oldu!
Tuna, Kafkas beter oldu!
Türkistan'da neler oldu?
İşitmedi kulağımız!

Yurt girince yâd eline,
Ergenekon oldu yine!
Çıkmaz mı bir Börteçine?
Nurlanmaz mı çerağımız...